

[Per Stig Møller]

Begrundelse

Det kan forekomme stødende for den almindelige retsbevidsthed, at prøveløsladelse finder sted, efter at $\frac{2}{3}$ af straffetiden er udstået. Det gælder særligt, når der er givet dom for alvorlige forbrydelser mod liv og legeme. Spørgsmålet om ændring af bestemmelserne om prøveløsladelse rejstes ikke ud fra synspunktet om indførelse af strengere straffe, men ud fra en vurdering af, at strafudmålingen bør fastsættes som en absolut tidsperiode, der skal afsones. Så kan der finde løsladelse på prøve sted, når der foreligger særlige grunde dertil.

Det vil være langt mere forståeligt både for den dømte og for befolkningen.

Svar (11/10 84):

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter straffelovens § 38 skal der, når to tredjedele af straffetiden, dog mindst 2 måneder, er udstået, træffes afgørelse om, hvorvidt den dømte skal prøveløslades. Prøveløsladelse kan ske tidligere, når særlige omstændigheder taler derfor og den dømte har udstået halvdelen af straffetiden, dog mindst 2 måneder. Efter § 38 forudsætter prøveløsladelse, at den dømtes forhold ikke gør løsladelsen utilrådelig. I praksis fører disse regler til, at der sker prøveløsladelse af omkring 90 pct. af de fængselsdømte, som opfylder de tidsmæssige betingelser herfor.

Efter § 39 betinges løsladelsen i øvrigt af, at den pågældende ikke i prøvetiden begår strafbar forhold. Endvidere fastsættes det i almindelighed som et vilkår for prøveløsladelsen, at den pågældende underkaster sig tilsyn fra kriminalforsorgen. Der kan også fastsættes andre vilkår for prøveløsladelsen.

Spørgsmålet om at afskaffe prøveløsladesinstituttet drøftes for tiden i straffelovrådet i forbindelse med rådets behandling af kommissoriet om det strafferetlige sanktions-system m.v. Rådets drøftelser af spørgsmålet foregår bl.a. på baggrund af betænkning nr. 806/1977 om alternativer til frihedsstraf, hvori spørgsmålet om en udvidet anvendelse af prøveløsladelse er drøftet indgående.

Jeg vil gerne sige, at jeg umiddelbart har sympati for tanken om at ændre det nugældende prøveløsladelsesinstitut, således at domstolene får større indflydelse på, hvor

lang straffetiden i realiteten bliver. Dette kan som af spørgeren nævnt ske ved at afskaffe den almindelige prøveløsladelse ved udståelse af to tredjedele af straffen, men der foreligger også andre muligheder, f.eks. at der indføres domstolsprøvelse af afslag på ansøgning om prøveløsladelse ved udståelse af to tredjedele af straffetiden. Problemet løsningsmåde forudsætte indgående overvejelser, herunder bl.a. en vurdering af betydningen af de gældende vilkår for prøveløsladelse om strafri vandel, tilsyn af kriminalforsorgen m.v.

Spm. nr. S 40

Til landbrugsministeren (4/10 84) af:

Kent Kirk (KF):

»Kan ministeren give oplysninger om EF-Kommissionens aftale med den hollandske regering om gas- og andre energipriser for hollandske gartnerier, om, hvorvidt den seneste aftale, de hollandske gartnerier har fået på gasområdet, er i overensstemmelse med EF-reglerne, og om, hvad ministeren, hvis det ikke er tilfældet, agter at gøre i den anledning?«

Begrundelse

Europa-Parlamentet og Rådet har gentagne gange beskæftiget sig med den fordelagtige tarif for naturgas, som de hollandske gartnerier har nydt godt af.

På baggrund heraf indledte Kommissionen en undersøgelse, som den 15. december 1981 resulterede i en beslutning, hvori det hed, at den nationale støtteforanstaltning var uforenelig med Romtraktaten. Kommissionen har herefter i juni 1982 meddelt mig som medlem af Europa-Parlamentets landbrugsudvalg, at den efter forhandlinger med de hollandske myndigheder havde indgået en aftale om ændringer i tariffen til gartneribrug, som ville indebære, at den konstaterede konkurrencefordrejning hurtigt ville forsvinde.

Svar (9/10 84):

Landbrugsministeren (Niels Anker Kofoed):

I den i 1982 indgåede aftale mellem EF-Kommissionen og den hollandske regering om prisen for naturgas til det hollandske væksthugartneri indgik ud over overgangs-